

stjellige Ændringer, som den Bearbejdelse af Nydste Lov, der 1590 fik tgl. Stadfæstelse, fremviser mod den gamle Text.

Søvrigt maatte ved Udgivelsen af Nydste Lov følges, hvad jeg ovenfor har udviklet om Planen for Værket i sin Helhed, og navnlig skulde saaledes alle Haandskrifterne af Loven undersøges og jævnføres med Hovedhaandskrifterne. Da nu Nydste Lov er den af de gamle Love, af hvilken der findes flest Haandskrifter, vist en Del over 100 Stykker, vil der altsaa først og fremmest kræves en Understøttelse til Foretagelsen af de forberedende Arbejder. Til disse vil der imidlertid ikke alene kræves en retshistorisk Indsigt, som jeg maatte nok turde antage at raade over, men ogsaa en Fylde af filologisk Dannelse, som næppe vil kunne findes hos nogen Jurist. Derimod er der Intet til Hinder for, at en Jurist og en Filolog kunne forene sig om i Fællesskab at udføre Arbejdet, og det har nu truffet sig saa heldigt, at Cand. mag. M. Lorenzen har Tid og Lyst til sammen med mig at arbejde paa Løsningen af den stillede Opgave. Hvis altsaa det høie Ministerium vil overdrage os i Fællesskab foreløbigt at arbejde paa en ny og tidsvarende Udgave af Nydste Lov, for hvilken vi saaledes begge komme til at overtage det literære Ansvar, og hvis det høie Ministerium vil søge bevilget til forberedende Arbejder det ovennævnte Kestbeløb af de paa Finantsloovforslaget for 1887—88 søgte 2,500 Kr. eller 1,500 Kr. aarlig i tre Aar, antager jeg, at Manuskriptet til Udgaven, bortset fra Indledningen, ved vort Fællesarbejde vil kunne foreligge færdig til Trykning efter de tre Aars Forløb. Det er naturligtvis en Selvfølge, at de Samlinger og Afskrifter, som vi ville komme til at tilveiebringe paa denne Maade, ere det Offentliges Eiendom og ville tilfalde dette, hvis vi skulde falde fra uden at fuldføre Arbejdet.

Den Sikkerhed, som det høie Ministerium maa have for, at der virkelig bliver udført Noget for de Penge, som maatte blive bevilget, maa naturligvis al Tid til en vis Grad søges i den Tillid, som de Personer, med hvilke Ministeriet indlader sig om et saa betydeligt Foretagende, maatte indgyde. For dog at byde det høie Ministerium den mest mulige Sikkerhed for, at Arbejdet bliver gjort i det Omfang, som de bevilgede Penge tillade det, og tilmed gjort saa godt som muligt, har jeg forhandlet med Bestyrelsen for „Samfund til Udgivelse af gammel nordisk Literatur“, der, som det vil være Ministeriet bekendt, bestaar af Professor, Dr. Wimmer, Cand. mag. M. Lorenzen, Bibliothekar, Dr. Raalund, Geheimearkivar A. D. Sørensen og Docent, Dr. B. Thomsen, og den er, som hosfølgende Erklæring (Litr. B.) viser, villig til at overtage Tilsynet med Udgavens Besørgelse og at støtte Foretagendet med Raad og Veiledning. Det staar endnu tilbage at foreslaa en Maade, paa hvilken Udgivelsen af det færdige Manuskript vilde kunne ske paa den mest hensigtsmæssige Maade. At give en Boghandler Værket til Forhandling, selv om det blev til en meget lav Pris, vilde næppe medføre det Formaal, som skulde opnaas, naar det Offentlige skulde bringe store Fre for at faae det frem, nemlig at skaffe Værket i Hænderne paa saa mange som muligt af dem, der kunde bruge det. For en væsentlig Del at omdele Lovudgaven som Gave, saaledes som det norske Riktedepartement gjennem Universitetsbibliotheket i Kristiania har gjort med 4de Bind af „Norges gamle Love“, der paa den liberaleste Maade ikke alene er blevet bortforæret til norske Lærde, men endog saa til mange Videnskabsmænd her i Landet, jfr. den hosfølgende Skrivelse (Litr. C.), som blev sendt mig, synes mindre anbefalelsesværdig da det dog paa den Maade næppe vilde kunne undgaa, at mange fik Bogen, som egentlig ikke brød sig om den. Derimod kan der paapeges som Mellemvei en tredie Maade at udbrede Bogen paa, som netop vil bringe den i Hænderne paa den Kreds af Videnskabsmænd, som maatte antages at sætte Pris paa den, og som maatte for mange af disse vilde give den en større Værdi, fordi den ikke kom dem i Hænde helt uden Offer. Jeg tænker mig det som den mest plausible Maade at faae det færdige Manuskript til Lovteksterne udgivet paa, at det høie Ministerium overdrog Forslaget til „Samfund til Udgivelse af gammel nordisk Literatur“ paa følgende Vilkaar:

1. Oplaget bestemmes til 500 Exemplarer.
2. Samfundet afholder Udgiften til Honorar for Besørgelsen af Trykningen af hele det til Binde hørende Manuskript.
3. Til Trykning af Manuskriptet søges til sin Tid bevilget paa Finantsloven den til at dække Omkostningerne fornødne Sum, se videre nedenfor.